

ПАПЕРОВИК

Газета Приватного акціонерного товариства «Малинська паперова фабрика-Вайдманн»

Ігор Волга: «Колектив має працювати на взаємній довірі і розуміти одне одного з півслова»

Кілька місяців тому голова правління Андрій Панченко, який очолював товариство протягом останніх п'яти років, повідомив колектив про свій намір залишити компанію. Тож для паперовиків не було секретом, що невдовзі керівником підприємства стане нова людина. Питання полягало лише в тому, хто нею буде і коли це станеться.

Відповідь ми отримали вже на початку серпня, коли менеджменту товариства офіційно представили нового голову правління Ігоря Волгу. А «Паперовик» мав нагоду поспілкуватися з Ігорем Анатолійовичем кількома днями раніше.

— Ігорю Анатолійовичу, розкажіть, будь ласка, про свій попередній досвід, який, зрештою, привів вас на малинську паперову фабрику...

— Я за фахом юрист, закінчив факультет правознавства Київського університету туризму, економіки і права. До цього — спеціалізовану, «англійську», школу №32 в Києві. На той час вона була підшефною школою Інституту іноземних мов — її випускників до цього вишу приймали без іспитів, адже ми вивчали такі предмети, як: підготовка гідів-перекладачів, техніка англійського перекладу, англійська й американська література...

— І, певно, всі ці дисципліни викладали англійською?

— Звісно. Крім того, були ще традиційні уроки англійської мови... Якщо ж говорити про досвід, який привів мене до Малина, то варто почати з 2006 року, коли я отримав пропозицію очолити службу стратегічних закупок в ПАТ «Запоріжтрансформатор».

— А як так сталося, що юрист став працювати в закупках?

— За спеціальністю я, фактично, ніде не працював, тільки під час навчання проходив практику в одному із районних судів столиці. Більше мене приваблював бізнес. Так, наприклад, на початку 2000-х я працював у Групі компаній «Фокстрот», розвивав новий на той час напрям hi-fi-техніки. Ми укладали прямі контракти з постачальниками, з-поміж яких були Pioneer, Philips, Samsung, LG тощо.

У 2006 році, як я вже казав, пристав на пропозицію ЗТР і разом із сім'єю переїхав до Запоріжжя. На відділ стратегічних закупок, який очолив, припадало 80% бюджету закупівель. Ми відповідали за закупку трансформаторної сталі, з якої виготовляють серцевину трансформатора, мідної катанки, яка потрібна для виготовлення обмотки, трансформаторної оливи, ізоляційних матеріалів, у тому числі — від компанії Вайдманн і малинської фабрики зокрема. Отож з компанією і багатьма людьми, які в ній працюють, я знайомий давно. Десять років тому побував на 130-річному ювілеї Вайдманн у Рапперсвілі.

Також мав справу з клієнтами малинської фабрики, які для ЗТР виступали у ролі постачальників, і компаніями, які є її конкурентами. Планую найближчим часом відвідати наших споживачів і постачаль-

ників, вважаю, успішна співпраця починається саме з особистого знайомства. Я звик бути залученим до всіх ключових тем і свою роботу на новій посаді планую розпочати саме з цього.

Наступним місцем роботи стало ДП НВКГ «Зоря» — «Машпроєкт» у Николаєві, де у 2010 році я очолив службу продажів. Там працював півтора року.

Опісля був директором з продажів ПАТ «Сумське машинобудівне науково-виробниче об'єднання». Це підприємство — один з найбільших в Україні та Європі машинобудівних комплексів з випуску устаткування для нафтової, газової, атомної та хімічної промисловості із понад п'ятьма тисячами працівників. Після початку війни з Росією воно втратило близько 50% бюджету продажів — ринок Росії був для нас закритим, у зв'язку з чим підприємство мало переорієнтуватися на інші ринки. Зокрема, було ухвалено рішення про відкриття представництва в Ірані. Оскільки цей ринок я добре знав, пристав на пропозицію поїхати в Тегеран, де пропрацював наступні два роки. Усупереч усталеним стереотипам, там живуть досить приємні і культурні люди, за нагоди, неодмінно поїхав би туди ще.

(Початок. Продовження на с. 2)

Ігор Волга: «Колектив має працювати на взаємній довірі і розуміти одне одного з півслова»

(Продовження. Початок на с.1)

Проте зараз, коли діти підрости, маю подбати про їх освіту. Доки я був в Ірані, діти і дружина лишалися в Сумах, і лише недавно повернулися додому, до Києва.

— **Розкажіть про свою сім'ю, захоплення.**

— Одружений, маю доньку і сина. Каті — одинадцять, Артему — дев'ять. Донька серйозно займається естетичною гімнастикою, грає на фортепіано, син захоплюється плаванням. Дуже вдячний своїй дружині Наталії, яка, до речі, психолог за фахом, що дбає про їх всебічний розвиток і повністю присвятила себе родині.

З-поміж моїх захоплень — їзда на велосипеді, кулінарія, плавання. У юнацькі часи серйозно займався водним поло, грав за «Динамо-Київ», тобто я командний гравець і гадаю, що ця якість допоможе у втіленні в життя однієї із задач, яку переді мною поставили акціонери — налагодити системні взаємозв'язки між людьми і згуртувати їх для командної співпраці. Колектив має працювати на взаємній довірі і розуміти одне одного з півслова.

— **Чи плануєте провадити організаційні або кадрові зміни?**

— Звільняти нікого не збираюся. Навпаки, я зрозумів, що підприємству не вистачає технологів. Якщо перед нами стоять завдання розвивати нові продукти і переносити виробництво, зокрема устаткування, з інших країн, то тією кількістю людей, яка є, ми їх не вирішимо. З одного боку, шукатимемо резерви всередині компанії, з іншого — залучатимемо молодих фахівців. Люди — це наш найважливіший актив.

Проблема нестачі технологів сьогодні стоїть перед багатьма підприємствами, а в папероробній промисловості вона відчувається ще гостріше. Скажімо, минулого року на профільну спеціальність до НТУУ «КПІ ім. І. Сікорського» (єдиного в країні навчального закладу, що готує технологів для папероробної промисловості) всту-

пило лише чотири чоловіки, бо ж молодь орієнтована на інші сфери.

Виходячи з цього, товариство і кафедра «Хімічної технології переробки деревини та рослинної сировини» підготували спільну програму, що включає низку заходів для підвищення престижу спеціальності та рівня підготовки майбутніх технологів. Так, наприклад, нещодавно наше підприємство підсилило лабораторну базу кафедри — придбало сучасне обладнання, аби студенти здобували актуальний практичний досвід, а не тільки теоретичні знання. А вже восени разом із викладачами вишу ми плануємо провести профорієнтаційні заходи у лісотехнічному коледжі та школах міста. Крім того, не виключаємо можливість пошуку фахівців серед випускників інших університетів, за межами України.

— **На втіленні у життя яких завдань зосередите свою увагу найближчим часом?**

— Компанія зацікавлена в реалізації на базі нашого підприємства низки інвестиційних проектів, з-поміж них — виробництво нових продуктів у рамках проекту «Нео», налагодження випуску власної основи для крепування та ін.

— **Чи плануєте підтримувати соціальні ініціативи товариства по відношенню до місцевої громади?**

— Однозначно так, я обома руками «за». Держава не надто тим опікується, то хто, окрім нас, це робитиме? Наразі є кілька масштабних проектів, пов'язаних із впорядкуванням мікрорайону паперовиків, у яких наше товариство зацікавлене взяти участь на партнерських засадах спільно з іншими організаціями та підприємствами. Також маємо намір створити комп'ютерний клас для однієї з міських шкіл.

— **Дякую за розмову, Ігорю Анатолійовичу. Бажаю вам спільно з колективом товариства успішно реалізувати всі ініціативи, пов'язані з розвитком підприємства, і соціальні проекти.**

Радилися фінансисти Вайдманн

Цьогоріч, після тривалої перерви, у м. Рапперсвіль відбулася зустріч фінансистів корпорації, участь у якій взяли представники підприємств Вайдманн з Мексики, США, Бразилії, Китаю, Тайваню, Голландії, Хорватії, Великої Британії, України та Швейцарії.

Україну представляли заступник голови правління з питань фінансів та обліку ПрАТ «Вайдманн-МПФ» Віктор Пономаренко, начальник відділу

управлінського обліку нашого підприємства Сергій Онищенко та перший заступник виконавчого директора ДП «ВМІК» Віталій Титюк.

Однією з тем, яку обговорювали під час зустрічі, було впровадження системи підготовки фінансової звітності LucaNet. Вона дасть можливість автоматично систематизувати інформацію для генерування фінансових звітів, які до цього хоч і базувались на даних, отриманих із корпоративної ERP-системи, однак супроводжувалися додатковою рутинною роботою у «ручному» режимі. Нововведення, на думку наших фахівців, не тільки зробить продуктивнішою підготовку фінансової звітності окремих підприємств групи, а й підвищить ефективність зв'язів внутрішньокорпоративних операцій та формування консолідованого фінансового звіту всієї корпорації.

Також були обговорені питання, пов'язані із формуванням звітів щодо собівартості реалізованої продукції, інструментами та методами грошового планування, визначенням витрат, трансферним ціноутворенням, корпоративним страхуванням і останніми змінами міжнародних стандартів обліку. Крім того, учасники з усіх країн підготували короткі презентації, під час яких познайомили колег із діяльністю підприємств, які вони представляли.

Відтак одним із найважливіших результатів цієї зустрічі стало безпосереднє спілкування фахівців різних компаній групи, що дасть змогу більш глибоко розуміти один одного в повсякденних телефонних контактах та листуванні.

Ще одна корпоративна зустріч відбулася в Малині

Наприкінці липня представники всіх паперових підприємств Wiso та дослідницької лабораторії зі Швейцарії зібралися в Малині на чергову зустріч виробників паперу. Упродовж тижня група фахівців зі США, України, Англії та Швейцарії під керівництвом Девіда Хетфілда, технічного директора WETI (м. Урбана, США), обговорювала виробничі проекти, що стосувалися вдосконалення наявних продуктів і розробки нових; питання безпеки, якості, роботи зі скаргами споживачів тощо.

Один з учасників цієї групи — Отто Нілен, керівник лабораторії, що займається розвитком нових продуктів для корпорації, вважає, що основна мета таких зустрічей (і виробників паперу, і виробників картону) — допомогти один одному вдосконалюватися: хоча продукти і різні, але процеси дуже схожі, переконаний він.

— Лабораторія, яку я очолюю близько року тому, має на меті розвиток нових продуктів для підприємств Вайдманн у всьому світі. Багато спільної роботи ми проводимо з колегами із Центру розвитку і досліджень з Малина, зокрема, з його керівником Сергієм Маклаковим, а також із картоноробним цехом, який очолює Богдан Надоненко. Крім того, зараз фахівці лабораторії допомагають колегам з Англії та Китаю у проведенні випробувань і дослідженні процесів.

Сучасна лабораторна машина, якою обладнана лабораторія у Рапперсвілі, дає можливість більш динамічно підходити до випро-

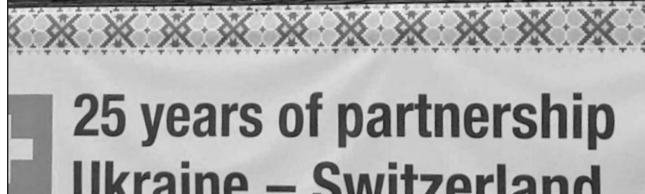

бувань нових матеріалів та продуктів із використанням різних просочувальних рідин. Провести такі випробування в межах лабораторії набагато простіше, ніж на великій промисловій машині, — вважає Отто, тому послуги його підрозділу з п'яти фахівців, який було засновано Тобіасом Волфінгером 2014 року, наразі дуже актуальні для всіх регіональних підрозділів Вайдманн.

Сподіваємося, обмін досвідом і командна співпраця представників всіх підприємств, які взяли участь у дискусіях, принесуть користь кожному з них і сприятимуть вдосконаленню виробничих і бізнес-процесів, що зрештою, допоможе компанії Вайдманн мати більше замовлень і задоволених клієнтів у всьому світі.

На знімку: Ансі Муурікамі, Том Амедро, Девід Хетфілд, Сергій Маклаков, Білл Уолес, Отто Нілен, Ігор Волга, Сергій Головатчик.

Українсько-швейцарським відносинам – 25 років

3 нагоди Національного дня Швейцарії та 25-річчя дипломатичних стосунків між Швейцарією та Україною посольство конфедерації організувало урочистий прийом, на який, вже традиційно, були запрошені представники українських підприємств Вайдманн.

Родзинками цьогогорічного свята стали живі виступи Святослава Вакарчука з гуртом «Океан Ельзи» та Ліз Шнайдер, а також вручення нагороди Tell-Aword 2017 герою України Олексію Вадатурському.

Виступили в турнірі бізнес-асоціації

Команда Вайдманн вперше виступила у щорічному турнірі з міні-футболу Європейської Бізнес Асоціації, участь у якому взяло майже тридцять команд від різних підприємств-членів ЄБА. Цьогоріч вайдманівці опинилися посередині турнірної таблиці — одну гру вони виграли, іншу програли, поступившись супернику, що посів четверту сходинку чемпіонату.

На знімку: Денис Давиденко, Микола Парубець, Дмитро Заїка, Ярослав Котков, Дмитро Милашевський, Сергій Дмитренко, Михайло Подорніков, Віталій Лісничук.

Найдосвідченіший працівник цеху №6 вийшов на пенсію

Нещодавно наші картонороби провели на заслужений відпочинок найдосвідченішого свого колегу Віталія Івановича Мельниченка, який присвятив роботі на Малинській паперовій фабриці 44 роки свого життя, а якщо додати до них ще й екстрені виклики у вихідні і свята, то, певно, і значно більше, кажуть у цеху.

Паперовики знову мандрували

Профспілковий комітет організував для членів профспілки чергову мандрівку вихідного дня. Вже вдруге паперовики вирушили до Ковалівки — мальовничого села на Васильківщині, яке часто називають маленьким шматочком Швейцарії.

У середині 90-х років минулого століття там почала працювати потужна агрофірма, власники якої вдихнули у село нове життя: побудували нові дороги, адміністративні і соціальні споруди, церкву, а сам населений пункт перетворили, фактично, на дендропарк, що приваблює відвідувачів з різних куточків України.

Вигадливі фітоскульптури, затишні алеї, смарагдові газони, мальовничі водойми, що особливо казкові у вечірніх вогнях ілюмінації — далеко не всі родзинки цієї місцини, які естетично потішили наших туристів. «Приємно, що Ковалівка не лише підтримує попередні здобутки, а й розвивається», — ділилися враженнями вони. Нещодавно, до слова, у селі відкрили пам'ятник митрополиту Володимиру, а також алею сердець, на якій наші колеги зробили багато знімків на згадку.

«ПАПЕРОВИК» — газета ПрАТ «Вайдманн-МПФ».

Засновник і видавець — ПрАТ «Вайдманн-МПФ».

Свідectво про реєстрацію серії ЖТ №94/471ПР від 17.02.2011.

Адреса видавця та редакції: 11602, м. Малин, вул. Приходька, 66.

Телефони: 6-72-53, 6-72-69, 6-72-22. E-mail: info.wmpm@wicor.com

Газету набрано і зверстано у редакційному комп'ютерному центрі. Надруковано в друкарні «Віол-друк», м. Київ, пр. Перемоги, 21, оф.163.

Виходить не рідше одного разу на місяць. Розповсюджується безкоштовно. Наклад 2000 екземплярів.

Редактор ГОРДІН О. І.

Матеріали, надруковані в газеті «ПАПЕРОВИК», не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця.

Відповідальність за достовірність публікацій несуть автори. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету — обов'язкове.

© «ПАПЕРОВИК».